
Hegyed elmozdítása

By David Wilkerson

July 14, 2008 "Korán reggel, amikor elmentek a fügefa mellett, észrevették, hogy az gyökerestől kiszáradt. Péter visszaemlékezve így szólt hozzá: "Mester, nézd a fügefa, amelyet megátkoztál, kiszáradt." Jézus így válaszolt nekik: "Higgyetek Istenben!"

"Bizony, mondom néktek, hogy *aki azt mondja ennek a hegynek*: Emelkedjél fel és vesd magadat tengerbe! és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond az megtörténik, annak megadatik az. Ezért mondom néktek: higgyétek, hogy mindazt amiért imádkoztok és amit kértek, megkapjátok, és meg is adatik néktek." (Márk. 11:20-24)

Ezt a jól ismert biblia rész kedvelik Jézus Krisztus egyházában. Amikor nemrég olvastam, az Úr arra készítetett, hogy vizsgáljam meg sokkal részletesebben. Ekkor erőtlen szellemi igazságot fedeztem fel benne, amit nem láttam azelőtt.

Jézus ekkor földi szolgálatának utolsó napjait élte. Miután kiűzte a templomból a kereskedőket és megtisztította a templomot, tanítványaival töltött időt, hogy felkészítse őket a megalakuló egyház oszlopaiként. Ekkor még hitetlenek voltak, "lassúak a hallásra", kicsinyhitű emberek. Jézus többször megdorgálta őket emiatt, mondván: "Még mindig nem láttok?" Látta a szívükben az akadályt, amit el kellett távolítani, különben soha nem jutnak el arra a felismerésre, amely szükséges az egyház vezetéséhez.

Amint a zöldelő fügefa mellett elhaladtak, Jézus megátkozta a fát, mondván: "Senki ne egyék rólad gyümölcsöt, soha többé." (Mk. 11:14) És tanítványai hallották ezt. Másnap újra a fügefa mellett haladtak el, Péter felfedezte: "Uram, a fügefa, amit megátkoztál kiszáradt." Jézus meglepő választ adott Péternek. Anélkül, hogy megmagyarázta volna, egyszerűen ennyit mondott: "Higgyetek Istenben!"

Jézus feleletéből felismerjük, hogy az üzenet a hitről szól. Az elszáradt fügefa Krisztus újabb tanítását mutatta be. Mit is képviselt ez a kiszáradt növény? Izrael régi vallásos rendszerének elvetését ábrázolta, amely mindent a tettekre épített. Az a rendszer a megváltást és Isten kegyelmét az emberi igyekezetre és akaratra építette.

Valami új volt születésben Izraelben: egy olyan egyház amelyben Isten népe teljes mértékben hit által él. Üdvösség és örök élet csakis hit által lesz lehetséges. Az Istennel való járás a továbbiakban hitkérdés lesz. De mindeddig Isten népe nem tudott semmit hitben járásról. Vallásuk teljesítményekre épült: részvétel az istentiszteleten, a Tóra olvasása, külső szabályok betartása. Jézus most ezt mondta: "Új nap hajnala virrad: a hit egyháza születik meg."

Az igazság az, hogy kezdettől fogva Isten egy olyan embert keresett, aki félelem nélkül élne a színe előtt. Azt akarta, hogy gyermekei teljes nyugalomban éljenek, testben, lélekben, szellemben általa, hogy teljesen megbíznak ígéreteiben. Isten ezt a "nyugalma helyébe való bemenetelnek" nevezte. Népét a pusztaságba vezette, víz és élelem nélkül, csak ígéretét adta, hogy meg fogja tartani őket. Izraelhez szóló üzenete egyszerű volt: "Higgyél bennem." Arra hívta őket, hogy minden bizalmukat belé helyezték, hogy a lehetetlent fogja megtenni számukra.

De a Zsidókhoz írt levél szerzője szerint Isten népe akkor képtelen volt az új nyugalomába belépni, mert nem bíztak ígéreteiben. Minket is figyelmeztet az Ige, hogy vigyázzunk, máskülönben hitlenségünk lesz az akadályunk annak, hogy beléphessünk az új nyugalomába.

A "hegy" Isten népe előtt mindig a hitetlenség volt, és most is az. A fügefáról szóló részben Jézus nem nevezi meg, melyik hegyről beszél: "Bizony mondom néktek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedjél fel, és vesd magadat tengerbe! és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik, annak meg is adatik az." (Mk. 11:23)

Nem tudjuk, hogy Jézus milyen hegyről beszél itt. Bibliatudósok mindenféle nevet adtak a hegynek: a megrögzött bűn hegye, szegénység, betegség, félelem, elkeseredés hegye. Valójában ezek a dolgok a hitetlenségben születnek. Jézus ezt mondta tanítványainak és nekünk is: "A hitetlenség olyan, mint egy akadályt képező hegy a szívetekben, amelyet nem lehet elmozdítani. Ki kell onnan gördíteni, különben nem tudok veletek dolgozni."

Az is tény, hogy Jézus nem volt képes csodákat művelni egy bizonyos városban a nép hitetlensége miatt: "Nem is tett ott sok csodát a hitetlenségük miatt." (Mt. 13:58) Ugyanez igaz a mai egyházra is: ahol hitetlenség van, ott nem tud dolgozni. A hitetlenség az a hegy, ami Isten áldásának és kijelentésének teljességét akadályozza. Jézus így foglalja össze nekünk: "Nem tudok semmi nagy dolgot tenni érted - nem tudom az adott élethelyzetekben a lehetetlent megtenni - amíg a hitetlenség hegye áll előtted."

A Szentírás világossá teszi, hogy Isten nem veszi könnyedén a hitetlenséget. Az Újszövetség Zakariás történetét használja példaként. Lukács első fejezetében Isten megígéri az öreg főpapnak, hogy csodálatos módon gyermeke fog születni, aki a Messiás előfutára lesz. Zakariás istenfélő, hűséges szolga volt aki egész életében imádkozott a Messiás eljöveteleért. Amikor ezt a hírt megkapta, a templomban papi szolgálatát végezte és égőáldozatot ajánlott fel. Gábrriel angyal megjelent neki és mondta: "Ne félj Zakariás, meghallgatásra talált a te könyörgésed: feleséged, Erzsébet fiút szül neked és Jánosnak fogod őt nevezni" (Lk. 1:13)

Zakariás tudta, hogy ő maga és felesége is túl öreg ahhoz, hogy gyermekük legyen. Képzeld el dilemmáját: az ő szemében ez nehéz ígéret volt. El kellett, hogy csodálkozzon: "Hogyan lehetséges ez? Feleségem és én öregek vagyunk." Számára ez a hitetlenség hegye volt.

De Istent nem mentegette Zakariást hitetlensége miatt. Nem sajnálta meg öreg kora miatt, vagy mert a múltban hűségesen szolgált Istent. Az igazság az, hogy Isten nem lépett túl egy ilyen hű szolga hitetlenségén. Ehelyett Gábrriel angyal Zakariásra szólt, "De amiért nem hittél szavaimnak, amelyek pedig be fognak teljesedni a maguk idejében, most megnémulsz, és egészen addig nem tudsz megszólalni, amíg mindezek végbe nem mennek." (Lk. 1:20)

Micsoda fájdalmas büntetés. Zakariás saját fia lesz a Messiás hírnöke, de a pap nem lesz képes megünnepelni ezt az újságot felesége terhességének ideje alatt.

Ásza király, az Úr hűséges szolgája volt, de Isten nem nézte el hitetlenségét. és ez egy másik példa számunkra. Igazságos uralma alatt Júdában megtiltotta a bálvány imádást, lerombolta a pogány templomokat és megújulást hozott birodalmában. Akkor amint a nép élvezte Isten áldásait, egy millió fős sereg megtámadta őket Etiópából. Júda képtelen volt szembeszállni ekkora sereggel, így Ásza az Úrhoz fordult és imádságra hívta a népet is.

Minden várakozás ellenére győzelmet arattak. Valószínűleg ez volt az egyik legnagyobb csodája a hitnek Isten népének történelmében. Bibliatudósok azt mondják, hogy az egész akkori világ erről a győzelemről beszélt.

Amint a győzelem után utazott haza, egy prófétával találkozott. Nem azért jött, hogy gratuláljon, hanem hogy figyelmeztesse a királyt: "Amíg az Úrra fogsz támaszkodni és teljes mértékben bízol benne, áldott leszel. Az Úr veled lesz és győzelmeket fogsz aratni. De ha elfordulsz Tőle és magadban fogsz bízni, győtrődést és nyomorúságot fogsz látni minden területen."

Ászá komolyan vette ezt a figyelmeztetést, és hűségesen járt az Úrral harminchat évig. Ezek alatt az évek alatt, az Úr áldása volt Júdán. Dicsőséges lehetett ott élni akkor. Több év múltán azonban újabb nehézség jelentkezett. Az Isten elfordult Izrael (amely Júdától különvált) királya megtámadta Ászát. Elfoglalta a Jeruzsálemtől mindössze öt mérföldre levő Ráma városát, és elvágta a városba vezető fontos kereskedelmi utat. Júda teljes gazdaságának összeomlása fenyegetett, hacsak nem történik valami.

Ekkor Ászá félelemben cselekedett. Ahelyett hogy az Úrban bízott volna, régi ellenségéhez Szíria királyához fordult segítségért. Nehéz elhinni, de Ászá kihordatta az ezüstöt és az aranyat az Úr házából és Júda kincsét a szíriaiaknak ajánlotta, hogy felszabadítsák Júdát. Ez a teljes hitetlenség jele volt.

Gyakran halljuk azt a mondást, hogy a hit legnehezebb szakasza az utolsó fél óra. A tény az, hogy Istennek már kész terve volt, hogy megmentse Júdát. Ászá azonban félelmében és pánikjában megakadályozta azt. Ekkor egy próféta jött Ászához és ezt mondta: "Mivel nem bíztál az Úrban, mostantól kezdve háborúskodni fogsz." És ez történt Júdában. Hitetlenségben cselekedni mindig teljes káoszt és zavart hoz.

Jézus azt mondta, hogy az elöttünk emelkedő hegyeket el lehet mozdítanunk. A hitetlenség hegynyi akadálya szívünkben elmozdítható, de egyedül hit által. "Bizony mondom néktek, hogy aki azt mondja ennek a hegynek: Emelkedjél fel, és vesd magadat a tengerbe! - és nem kételkedik szívében, hanem hiszi, hogy amit mond, az megtörténik - annak meg is adatik az. (Márk 11:23)

Jézus a mi feladatunkról beszél itt és azt a dicsőséges ígéretet adja: akármit kívánunk amikor imádkozunk, hinnünk kell és akkor megkapjuk mindazt. El tudod hinni ezt?

Szolgálatom éve alatt kevés kereszténnyel találkoztam, akik hittek abban, hogy ilyen természetfeletti munka megtörténhet. Igazából most mondhatod: "Próbáltam ezt, de semmi sem történt. Hittel imádkoztam, de nem kaptam választ."

Most arra a fiatal pásztorra gondolok, aki felkeresett engem és bevalotta, hogy pornográfia függőséggel küszködik. Szereti az Urat, feleségét is, jó a házasságuk. De képtelen megszabadulni ettől a függőségtől. És ez az egész a szellemi erejét kezdi elvenni. Komolyan imádkozik, de nem tud megszabadulni tőle.

Amint beszélgettünk a múltjáról, mondott valamit, ami felkeltette a figyelmemet. Fiatal emberként csodálatos ígéretet kapott az Úrtól az életére vonatkozóan. De az ígéret soha nem teljesedett be. Azt mondta ez a pásztor: "Isten elhagyott engem, ígéretet adott, de nem teljesítette be." Szívében keserűség ébredt az Úr iránt és most képtelen volt az Úr elött hittel megállni a szabadulás érdekében.

Ennek a fiatal embernek nemcsak a szenvedélye volt a baj, hanem a hitetlensége is. Nem tudta elhinni, hogy Isten válaszol az imájára. És most hitetlensége hegyként tornyosult elötte, mozdíthatatlanul és áthatolhatatlanul. Ez tartotta vissza attól, hogy Krisztus teljességében éljen.

Feleségem és én sok időt töltöttünk egy másik házaspárral szolgálatunkban. Gyermekekkel kapcsolatban hosszú ideig komoly pénzügyi nehézségeken mentek át, nehéz terheket hordoztak. Minden nappal sötétebbnek látszott a helyzet. A feleség bevalotta nekünk:

“Néha azt hiszem, hogy jogom van a hitetlenségre. Mindent megtettem Isten ígéje szerint, de családnak továbbra is csak szenved. Imádkoztam, Isten ígéreteibe kapaszkodtam, hűségesen követtem Őt mindenben. De minden könyörgésem hiábavaló. Nem hiszem többé, hogy velünk van, mert nem látom ennek bizonyítékát.”

Azóta, Isten csodálatosan működött mindkét család életében. Átélték a viharos időket és megújult hittel állnak Isten előtt. Példájuk sok hívőre igaz, akik komolyan szenvedtek a hitetlenségük miatt.

Néhány keresztény évekig hittel él, de mikor a “válságok válsága” megjelenik életükben, feladják hitüket. Még a legerősebb hívőknél is elfordul, hogy a hitetlenség hegye nem lett teljesen elmozdítva. Mennyire bánthatja az Urat, amikor egy mindent elsöprő nehézség eltörli Isten csodatevő erejének tanúságát az ember életéből. Amint Jézusnak a hit hegyéről mondott szavaira gondolok, hallom ahogy a Szent Szellem ezt sutogja nekem:

Dávid, még nem tudod, hogy milyen fájdalmat okoz a hitetlenség Isten szívének. Nem érted még, hogy gyermekei évszázadokon át mennyire nem bíztak benne. Isten olyan emberekre vágyik, akik hisznek hűségében a bajok idején is. Megmondta, hogy Ő olyan főpap, aki megindul erőtlenégeinken.

Évszázadokon át, népe csodákat és csodálatos szabadításokat élt át. Vallották, hogy Istennek semmi sem lehetetlen. De amikor a leghatalmasabb válság megérkezett, szavaik hirtelen teljes kétségbeeséssel teltek meg. Ezek a szavak sokkal bánatóbbak, mint egy hitetlen ember kesergése. Isten nem veszi könnyedén gyermekeinek hitetlenségét.

Ez történt Péterrel is. Bátor hite lehetővé tette, hogy a vizen járjon, hogy odamehessen Jézushoz. Péter meglátta a körülötte emelkedő hullámokat és elkezdett süllyedni. Hirtelen ez a bátor tanítvány megijedt, és felkiáltott: “Uram, ments meg!”

Jézus megragadta tanítványát, és ezt mondta: “Kicsinyhitű, miért kételkedtél?” (Máté. 14:31) Biztos lehetsz benne, hogy Jézus nem mosolygott és nem kacsintott rá Péterre amikor ezeket a szavakat mondta. Jézust bántotta, hogy közeli barátja nem hitt. Ezzel vont a kérdésre: “Miért kételkedtél bennem, Péter? Nem Én vagyok a Mindenható Isten?”

Mint Péter, talán mi is bátran haladunk a hitben évekkal a nehézségek bekövetkezése előtt, amely aztán hirtelen saját helyzetünkre irányítja minden figyelmünket. Amint a dolgok egyre nehezebbé válnak, előnt a pánik és biztosra vesszük, hogy elsüllyedünk. Mindezek ellenére Isten csak egy kéznyújtásra van tőlünk.

Imámban kértem a Szent Szellemet, hogy mutassa meg miképpen tudnám kimozdítani a hitetlenség hegyét életemből: “Uram, hogyan tudnám elmozdítani ezt a hegyet a szívemből? Hogyan szabadíthatom fel a lelkem mindentől ami hátráltatja a Te csodákat művelő erődöt?” Ezt sutogta válaszul: “Ha minden kétely és félelem felett uralkodni akarsz el kell menned egy helyre.”

A válasz csak egy helyen található: a Gecsemáné kertjében. Gecsemáné kertjébe ment Jézusimádkozni amikor az elviselhetetlen megpróbáltatások ideje érkezett és a pohár, amelyet ki

kellott innia, megterhelte őt. Ott öntötte ki legmélyebb szomorúságát és fájdmát az Atya előtt. Ugyancsak ez volt az a hely, ahol megnyerte a csatát az ördögi hatalmasságok és erők felett. Gecsemáné az a hely, ahol minden hegy Isten szavának engedelmessé válik.

Néhány keresztény ma ezt mondja, "A mai nemzedék nem a könny nemzedéke. Ünneplésre lettünk elhívva és mindent hit szerint kell értelmeznünk. Csak annyit kell mondani a hegynek, hogy "Menj el!" Nincs szükség sírásra, a megtört szívvel jövő könnyekre. Egyszerűen Isten jóságán kell elmélkednünk."

Ez a sikeres, modern egyház álláspontja. Nem akarnak semmi áldozatot hozni közbenjáró vagy könnyesimádságok által. Egyetértnek azzal, hogy Istenünk a szeretet Istene, és igenis ünneplünk előtte. De amikor eljön az idő, hogy megpróbáltatásaink teljes mértékben elárasztanak, akkor nem tudunk mást tenni mint sírni és az Úrhoz fordulni.

Jézussal is ez történt. Mégis ő sohasem követte el a hitetlenség bűnét amikor a Gecsemánban imádkozott. Ellenkezőleg, megmutatta népének hogyan kell hatalmat venni a sátáni erők felett. Csak gondolj arra, amikor a tanítványok ki akarták űzni a démonokat, és a pokol démonjai kinevették őket. Csak Jézus jelenlétében futottak el a démonok. Egyetlen fajta hatalom van hatással rajtuk; egy töredelmes lélek és megtört szív.

Gondold csak át Jézus imáját a Gecsemánban:

- "Szomorú az én lelkem mindhalálig" (Mt 26:38) Ez a kijelentés lényegében azt mondja, "Ez értelmemen túl van és ha így fog folytatódni, meg fog ölni engem."
- "Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár" (26:39) Imádkoztál valaha is ilyen hatalmas fájdalomban, forró könnyekkel áztava arcodat?

Gecsemánban Jézust különböző lelki fájdalomban közt találjuk. Könnyekben, könyörgésekben, közbenjáró imákban, földre borulásban gazdag fejezet ez. De mindezek olyan szellemi részletek, amelyek végül hihetetlen kinyilatkoztatáshoz vezetnek.

Mint Jézus követői jól tudjuk, hogy ugyanezeket mi is át fogjuk élni. Ő a mi példánk a válság idején. Amikor az idő eljön, mi is hasonlóan kell hogy imádkozzunk: hittel, abban a tudatban, hogy Isten összegyűjti könnyeinket. Mint ő, imádkoznunk kell, hogy az Úr megszabadítson saját fájdalmaink poharától, és kérnünk kell, hogy megmutassa a kivezető utat.

Természetesen, az ilyesmi nem egy mindennapi megtapasztalás, amikor az Úrral járunk. Ez inkább találkozás Vele, szembesülés azzal, hogy valaminek a végére értünk. Ettől pillanattól már nem a körülményeinket nézzük és elkezdjük kiönteni a szívünket az Úrnak. Mindezek közepén hisszük, ahogy Jézus is hitte, hogy Isten szeret és valami csodálatosat akar felfedni számunkra a próbatételünkön keresztül.

Jézus egy 'áttörő imát' imádkozott Gecsemánban. Krisztus "áttörő imájára" mint egy "végső, utolsó" imára gondolok. Végső alatt egy sorozat végét értem. Gondolj csak bele: ezen a ponton már minden meg lett próbálva. Eljött az idő a végső imára, a hegyet elmozdító és poklot rendítő imára. Ez ilyen egyszerű: "mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te" (26:39)

Jézus felállt a könyörgésből és lényegében ezt mondta, "Imádkoztam, sírtam, böjtöltem, mindent

megtettem, most Atyám reád vetem lelkem teljes bizalommal. A Te akaratod legyen meg."

Imádkoztál valaha is ilyen módon, ilyen végső, ultimátum imát valamilyen helyzetben?

"Uram, imádkoztam, böjtöltem és közben jártam ezért. Kértelek, kopogtam, kerestelek és hittem. Mégis, ami történik az nem az amit kértem. Igazában nem hiszem, hogy képes leszek elviselni ezt. De Te vagy a Mindenható Isten és kezedbe helyezem sorsomat. Most hát Atyám, tedd amit te akarsz, amikor te akarsz. Igéreteidben fogok megnyugodni."

Ez annak a nyugalomnak helye amely még hátra van Isten népe számára, amelyről olvashatunk a Zsidókhoz írt levélben (3:11) Ez az Új Szövetség áldott ígérete: "Én leszek az Atyátok és ti lesztek gyermekeim."

Szeretteim amíg nem imádkoztátok ezt a "végső" imát, nem fogjátok a hegyet elmozdítani. De amikor ezt megteszitek, Isten valami csodálatosra nyitja meg szeméiteket. Nem fogjátok elmulasztani az imátokra adott választ amikor az jönni fog. Sokan nem látják a választ habár ott van az orruk előtt.

Ismerek egy anyát akinek a fia kábítószerekkel és rablással töltötte napjait. Idővel a fiú szíve nagyon megkeményedett és anyja imádkozott, "Uram csak tedd amit kell, hogy végül megérintsd a szívét." Borzalommal telt el, mikor fiát hosszú börtönbüntetésre ítélték. De az volt az a hely, ahol találkozott a Krisztussal és ma a börtöngyülekezetben szolgál. Ami borzalmasnak tűnt először, az volt a válasz kezdete.

Évekkel ezelőtt fiatalabb fiam, Greg könnyekkel közt hozzám. Soha nem felejttem el azt a találkozást. Elmondta nekem, hogy mennyire szíven viseli a fiatalok sorsát. Attól félt, hogy egy teljes nemzedék el fog veszni. Nagyon meghatottak a könnyei, és nem jutottam szóhoz. Csak imádkozni tudtam vele: "Uram kerüljön amibe kerül, csak válaszolj a fiam imájára."

Hamarosan ezután Greg életének egyik legnagyobb megpróbáltatásán ment át. Négy évig elviselhetetlen, kínzó fájdalomban volt része. A fizikai teljesítménye és ennek eredményeképpen a hite a végsőkéig meg lett próbálva. Évekig küzdött a keserűséggel mert Isten nem szabadította meg a folyamatos fájdalomtól.

Most az elmúlt hónapokban, Isten csodálatos úton kihozta a fiamat ebből a megpróbáltatásból. Greg felhívott a múlt héten és ezt mondta: "Apa, köszönöm, hogy nem hagytál el engem az elmúlt évek alatt." Mondtam neki, hogy soha nem kételkedtem abban, hogy Isten végzi a munkáját benne.

Imádkoztál azért, hogy közelebb kerülj Jézushoz? Imádkoztál több türelemért, több hűségért? Kedves szentem, Isten abban a pillanatban akcióba lendült, amint imádkoztál. Talán gyorsan jöttek a nehézségek az elutasítással és nehéz időkkel együtt, olyan dolgok, amelyek nem tetszettek neked. De ezenközben Isten munkálkodott és válaszolt neked.

Arra serkentelek, hogy imádkozd el a végső hit imáját. Hamarosan az Úr meg fogja mutatni, hogy amit most átélsz az pontosan az imádra adott válasz.. Hallelujah!